

Pla d'ús públic del Parc del Foix

Núria Asensio i Mireia Vilaplana
Iavola, Serveis per a la Sostenibilitat

Resumen

Plan de uso público del Parque del Foix

El objetivo del Plan de uso público del Parque del Foix es planificar y ordenar el uso público dentro de la parte final de la depresión prelitoral catalana de forma compatible con la conservación de los recursos naturales y culturales del espacio, para conseguir el fomento del conocimiento y respeto al medio que los ponga en valor. Los trabajos realizados son, por un lado, la recogida de los datos de oferta (equipamientos, accesos...) y demanda (frecuentación, tipo de visitante...), y, por el otro, el análisis y la diagnosis de los principales impactos ambientales y socioeconómicos del uso público en el parque.

Con la información elaborada se ha realizado la propuesta de ordenación y regulación del uso público y se han elaborado los programas de acción (acogida, señalización, corrección de impactos, información y comunicación, educación ambiental, desarrollo socioeconómico...), que concretan las diferentes acciones propuestas para tener en cuenta en la gestión del uso público del parque.

Palabras clave

Uso público, ocio, conservación, planificación

Resum

L'objectiu del Pla d'ús públic del Parc del Foix és planificar i ordenar l'ús públic dins la part final de la depressió prelitoral catalana de forma compatible amb la conservació dels recursos naturals i culturals de l'espai per aconseguir un foment del coneixement i el respecte al medi que els posi en valor. Els treballs realitzats són, d'una banda, la recollida de les dades d'oferta (equipaments, accessos...) i demanda (freqüentació, tipus de visitant...), i, de l'altra, l'anàlisi i la diagnosi dels principals impactes ambientals i socioeconòmics de l'ús públic al parc.

Amb la informació elaborada s'ha fet una proposta d'ordenació i regulació de l'ús públic i s'han elaborat els programes d'acció (acollida, senyalització, correcció d'impactes, informació i comunicació, educació ambiental, desenvolupament socioeconòmic...) que concreten les diferents accions proposades que cal tenir en compte en la gestió de l'ús públic del parc.

Paraules clau

Ús públic, lleure, conservació, planificació

Abstract

Plan on Public Use of Foix Park

The purpose of the Plan on Public Use of Foix Park is to plan and make proper arrangements for public use of the area of the end of the pre-littoral depression in Catalonia to ensure that it is compatible with conservation of the natural and cultural resources in the region in order to promote a knowledge of and respect for the local environment. The work undertaken includes the gathering of data on supply (amenities, access, etc.) and demand (number of visitors, type of visitors, etc.), and an analysis and assessment of the main environmental and socio-economic effects of public use of the park.

Based on the information acquired, the proposal on the arrangements and regulations concerning public use was drawn up and action programmes were drafted. These action programmes cover a number of issues, including welcoming visitors, signposting, remedying visitors' impact, information and communication, environmental education and socio-economic development, and detailing the various initiatives proposed to manage public use of the park.

Key words

Public use, leisure, conservation, planning

Introducció i justificació del Pla d'ús públic

El Parc del Foix està integrat dins la Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona i treballa amb el mateix model de planificació territorial que aquesta promou per garantir l'equilibri del territori. Aquesta planificació té en compte l'*ecologia* i la *conservació del patrimoni*, per garantir la qualitat mediambiental, l'*ús públic*, per garantir el dret a l'accés als espais públics i al lleure, i el *desenvolupament econòmic sostenible*, per fer el territori més competitiu de forma respectuosa.

El Pla especial de l'embassament del Foix, aprovat l'any 1993, i el nou pla especial en procés de redacció, ja inclouen aspectes de gestió de l'ús públic dins els seus objectius, com ara:

- Ordenar l'ús públic de lleure i fomentar el coneixement i el respecte del medi físic i rural per la població urbana no resident en l'àmbit d'aplicació del Pla especial (article 1 del Pla especial de l'embassament del Foix, 1993).
- Portar a terme el desenvolupament de l'ús públic en l'àmbit del pla amb ple respecte als béns públics i privats, els drets i les propietats existents i amb els objectius de protecció de l'espai, i, en cap cas, no poden representar efectes negatius sobre els valors protegits ni pertorbar les activitats productives.

Així doncs, l'ordenació de l'ús públic és un objectiu explícit en el Pla especial, en el qual també es fa especial èmfasi en les activitats d'educació ambiental i aquelles de coneixement i estudi de l'entorn, la potenciació de la circulació no motoritzada, el senderisme i una xarxa de senders adequada, arranjada i senyalitzada, o també en el fet de no permetre-hi usos que puguin provocar alteracions significatives en els sistemes naturals i/o la fauna protegida.

El Parc del Foix ofereix un escenari atractiu i proper als habitants de les zones urbanes més properes al parc, atès que es tracta d'un espai natural que conserva tant zones agrícoles a la part oest del parc, com espais boscosos, principalment a la zona nord i sud, on predominen alzinars, pinedes i vegetació de ribera, sobretot al voltant del pantà.

L'ocupació humana en l'àmbit del parc s'ha vist definida per l'embassament i la xarxa de recs des de la seva existència. Actualment, la població es concentra a l'eix de Santa Margarida i els Monjos a l'Arboç, però també destaquen petits nuclis com Clariana, Torrelletes, les Masuques, la Ràpita i Moja.

L'entorn del parc, sobretot cap als nuclis urbans de la Gornal, l'Arboç i els Monjos, compta amb una important presència d'indústria i, relacionada amb aquesta, d'activitat extractiva de les pedreres.

Avui en dia, el pantà de Foix té funcions recreatives més que de subministrament d'aigua, entre les quals destaca sobretot la pesca recreativa. A més, les seves vores han patit diversos intents de ser urbanitzades com a espai de segona residència.

Objectius

L'objectiu principal del Pla d'ús públic del Parc del Foix és regular i ordenar l'ús públic dins el parc de forma compatible amb la conservació dels recursos naturals i culturals de l'espai i aconseguir fomentar el coneixement i el respecte al medi que el posin en valor.

Aquest objectiu es concreta en els punts següents:

- Descriure els principals recursos turístics del parc.
- Identificar la situació actual d'oferta dels equipaments d'ús públic al parc.
- Identificar el tipus de visitant que trobem en l'àmbit d'estudi.
- Analitzar l'encaix entre l'oferta i la demanda.
- Posar de manifest els principals impactes que produeix l'ús públic sobre el parc.
- Ordenar els accessos al parc i les activitats que es duen a terme dins dels seus límits.
- Planificar la infraestructura necessària per a la recepció dels visitants.
- Proposar un model d'ús públic que regeixi la gestió futura.

Establir els criteris bàsics i les orientacions del model d'ús públic desitjable per aconseguir la compatibilitat amb els recursos naturals.

Continguts i metodologia

Continguts del Pla d'ús públic

A. Antecedents i contextualització

A.1. Introducció

A.2. Marc normatiu de l'ús públic

A.3. Marc conceptual de l'ús públic

A.4. Metodologia

B. Diagnosi de l'ús públic a l'espai natural. Elements i condicionants

- B.1. Anàlisi de l'oferta
- B.2. Anàlisi de la demanda
- B.3. Aportació de l'ús públic al desenvolupament socioeconòmic local
- B.4. Impacte ambiental de l'ús públic sobre el patrimoni natural
- B.5. Conclusions de la diagnosi de l'ús públic
- B.6. Objectius de la planificació de l'ús públic del parc

C. El Model futur de l'ús públic

- C.1. Ordenació de l'ús públic
- C.2. Zonificació de l'ús públic
- C.3. Objectius del pla i programes d'actuacions
- C.4. Programes d'actuacions del pla d'ús públic del parc:
 - 1. Programa de gestió i direcció
 - 2. Programa d'acollida
 - 3. Programa de senyalització
 - 4. Programa d'informació i comunicació
 - 5. Programa d'educació ambiental i interpretació del patrimoni
 - 6. Programa de voluntariat
 - 7. Programa de participació
 - 8. Programa de desenvolupament socioeconòmic
 - 9. Programa de prevenció i correcció d'impactes
 - 10. Programa de seguretat
 - 11. Programa de qualitat
 - 12. Programa de seguiment i avaluació
- C.5. Síntesi de les actuacions
- C.6. Revisió del pla d'ús públic

D. Documentació de referència i annexos

Metodologia

Fase I. Recollida d'informació

Informació documental

Els treballs de base s'han analitzat a partir de la informació existent, utilitzada directament o analitzada a partir de treballs de gabinet amb col·laboració directa del Servei de Parcs de la Diputació de Barcelona o bé del mateix òrgan gestor del parc.

La informació disponible més destacable ha estat la següent:

- Administrativa (contractes dels adjudicataris dels equipaments).
- Normativa. Pla especial i nova proposta, actualment en redacció.

- Tècnica. Estudis tècnics sobre diferents característiques de l'entorn (Trobada d'Estudiosos).

- Dades quantitatives de freqüentació. Mitjançant el Pla d'informació al públic visitant es recullen dades sistemàticament sobre la freqüentació de l'espai que han estat analitzades.

- Bibliogràfica. La bibliografia editada sobre els parcs és molt extensa i, entre d'altres, tracta temes relacionats amb l'estudi de l'ús públic, com són la gestió del territori i del paisatge, els aspectes socioeconòmics dels parcs, la seva història, guies de descoberta i dels serveis i aspectes relacionats amb l'educació ambiental.

- Cartogràfica. Des de l'Oficina del parc s'han subministrat les bases cartogràfiques necessàries. Les bases cartogràfiques digitals temàtiques, disponibles per a tot l'àmbit d'estudi, permeten efectuar diferents anàlisis mitjançant l'elaboració de cartografia temàtica a partir del sistema d'informació geogràfica ArcGis 9.

Entrevistes i reunions de treball

S'han fet entrevistes amb els tècnics de l'Administració i els gestors dels equipaments. Així mateix s'ha parlat amb totes aquelles persones que estan implicades en el projecte.

Treball de camp i coneixement del territori

El treball de camp s'ha fet de la mà del personal del parc, principalment el director, que ha acompanyat l'equip redactor per conèixer l'entorn del parc i aquells punts més visitats, i alhora interessants, que cal tenir en compte a l'hora de redactar el document. D'altra banda, arran de les converses establertes amb els guardes del parc, l'equip redactor ha fet visites puntuals als llocs més freqüentats per conèixer la dinàmica que s'estableix en tots ells.

Fase II. Anàlisi de la informació recollida i avaluació de l'estat actual

Un cop la informació ha estat recopilada, s'han analitzat les principals activitats que es porten a terme al parc i s'han investigat detalladament l'oferta i la demanda. S'ha elaborat un inventari dels principals serveis i se n'ha fet l'anàlisi detallada de l'oferta i la demanda.

L'anàlisi de l'oferta s'ha centrat en la caracterització dels recursos per a l'ús públic, allò que atreu els visitants a un parc (el paisatge, el patrimoni cultural i els principals elements d'interès). Paral·lelament, s'ha redactat un inventari dels principals serveis i equipaments públics i privats i se n'ha detallat la caracterització. Així mateix, s'ha analitzat el moviment econòmic generat al voltant dels visitants del parc amb les dades disponibles i s'ha quantificat.

L'anàlisi de la demanda ha estat més qualitativa, ja que la manca de dades no ha permès una anàlisi més acurada sobre la quantificació de visitants, la tipologia i les zones que freqüenten.

És interessant l'anàlisi dels agents implicats en l'ús públic i la seva gestió, així com la seva col·laboració i relacions, per tal de poder disposar també d'un inventari dels actors de l'ús públic al parc.

L'anàlisi de tota la informació està acompanyada de la informació gràfica i cartografia necessària per a la seva explicació territorial.

Fase III. Diagnosi de l'ús públic

A partir dels resultats obtinguts en la fase II, s'ha elaborat una diagnosi de la situació actual dels diferents aspectes analitzats en l'àmbit d'estudi. Aquesta diagnosi és el punt de partida per identificar i confeccionar les estratègies i propostes de planificació. La diagnosi se centra en quatre temàtiques destacades:

- La idoneïtat dels equipaments i els serveis públics. L'encaix entre l'oferta i la demanda per determinar si una correspon es amb l'altra o si hi ha necessitats que no s'estan cobrint.
- Els agents implicats i els marcs de col·laboració. A partir de l'estudi de l'inventari dels principals actors, es valorarà la idoneïtat de la distribució de tasques i la coordinació que hi ha entre aquests.
- L'aportació de l'ús públic al desenvolupament econòmic local, a partir de l'oferta i la demanda d'equipaments i visitants i de l'anàlisi econòmica d'aquests sectors a la zona del parc, i a partir també de la valoració de l'impacte econòmic.
- L'impacte ambiental de l'ús social. La freqüentació d'un espai pot representar un impacte sobre el medi natural. A través dels diferents estudis existents i del treball de camp als espais més freqüentats, es valoraran els impactes principals que es produeixen sobre el medi i es farà una aproximació sobre la seva capacitat de càrrega.

Fase IV. Procés de participació

Actualment, el procés de participació és obert. Es pretén celebrar tres reunions amb els ajuntaments del parc, de les quals ja se n'han celebrat dues.

D'altra banda, es trametrà la informació al conjunt de la societat civil mitjançant una presentació del pla a les principals entitats socials que hi estan vinculades.

Fase V. Propostes de planificació

S'ha elaborat una proposta de planificació tractada a diferents nivells:

- Ordenació: planificació de l'ús públic en el Pla especial del parc i les ordenances d'ús públic.
- Gestió: propostes per donar coherència a l'ús públic en el conjunt de tot l'espai mitjançant recomanacions sobre l'estructura organitzativa, la zonificació territorial de l'oferta, la informació, la comunicació i la formació, la seguretat, o la gestió i la promoció del voluntariat. Així mateix, es proposaran actuacions per millorar la coordinació entre els diferents agents implicats en la gestió de l'ús públic.
- Equipaments i serveis: propostes per racionalitzar i millorar els equipaments i els serveis d'acollida i lleure, d'informació, d'educació ambiental i interpretació, i dels itineraris senyalitzats.
- Bones pràctiques: aplicació de criteris de bones pràctiques, de correcció d'impactes i de restauració del paisatge per mitjà d'un catàleg de bones pràctiques ambientals. També s'ha valorat l'accessibilitat a persones amb mobilitat reduïda.
- Política de qualitat: definició de la política de qualitat en la gestió de l'ús públic, els equipaments i serveis. Establiment dels mecanismes necessaris, com poden ser la implantació d'un sistema conjunt de suggeriments en els equipaments o el seguiment d'incidències.

Principals conclusions de la diagnosi

En aquest apartat es presenten les principals conclusions de la diagnosi que s'ha dut al parc i que han permès identificar zones i espais, com també les problemàtiques que hi estan associades. De totes aquestes, destaquen les següents:

- La riquesa natural del parc crea un escenari amb una gran quantitat de recursos per a l'ús públic que fan de reclam per als visitants.

- Els recursos principals que cal destacar són el paisatge, els forns de calç, les fonts i les masies, tot i que l'element que desperta més interès és el pantà de Foix.

- El parc disposa d'una xarxa viària principal ben comunicada amb les diferents poblacions del voltant.

- No hi ha cap línia de transport públic per accedir al parc.

- Les zones més freqüentades del parc disposen d'equipaments, però cal reforçar alguns punts i oferir un servei adequat.

- Manquen equipaments d'informació per acollir els visitants.

- Hi ha una vinculació d'equipaments municipals al parc, com és el cas del Molí del Foix. Centre d'Interpretació Històric i Natural.

- El Centre de Serveis la Marina roman tancat al públic, ja que la seva activitat no està legalitzada.

- Hi ha un dèficit de la xarxa d'aparcaments condicionada al llarg del parc.

- Hi ha itineraris a peu senyalitzats des del parc i altres de senyalitzats segons la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC). Tot i això, cal treballar per establir una xarxa clara i ben senyalitzada.

- No trobem una gran oferta d'equipaments privats i els pocs que hi ha tenen poca vinculació amb la gestió del parc.

- El parc disposa del programa Parc a taula com a eina per dinamitzar aquest sector privat.

- Destaquen programes culturals comuns a la Xarxa de Parcs com ara *Viu el parc* i *Poesia als parcs*.

- El parc disposa de publicacions en diferents formats, però manca material audiovisual divulgatiu.

- Hi ha tríptics informatius preventius i senyalització d'emergència en els equipaments del parc.

- El Consorci i el Consell Coordinador del Parc del Foix s'encarreguen de la gestió directa del parc.

- El parc disposa d'un tècnic per a l'ús públic compartit amb tota la Direcció Territorial Occidental, el qual només s'hi dedica a temps parcial.

- L'oficina del parc i els equipaments disposen de bústia de suggeriments i de seguiment d'incidències, tot i que no hi ha cap sistema implantat que garanteixi la qualitat de l'ús públic al parc.

Principals eixos de la proposta

Model d'ús públic del parc

A grans trets, es vol aconseguir que el Parc del Foix funcioni com un parc:

- On es garanteixi la compatibilitat de la preservació dels seus valors naturals i culturals amb el dret social de l'ús i gaudi del parc.

- On el lleure per a diferents públics es desenvolupi de forma ordenada i permeti la posada en valor del patrimoni natural.

- On l'educació ambiental treballi per la seva futura conservació i impliqui els visitants en la conservació de la natura.

- On els equipaments siguin de qualitat (inclouent-hi itineraris i accessos), preparats per rebre els visitants, i on es redueixi el seu possible impacte negatiu sobre el medi.

- On els municipis que l'integrin formin part de la gestió del seu ús públic, i es treballi en xarxa per aconseguir-ho.

- On hi hagi una repercussió positiva en la societat i les economies dels habitants dels municipis que el formen.

- Integrat en la Xarxa de Parcs de la Diputació de Barcelona.

Principals criteris d'ordenació

Conservació del patrimoni natural i minimització d'impactes

El principal objectiu de la gestió del parc és la conservació del seu patrimoni, de manera que la gestió de l'ús públic està encaminada a aconseguir la mínima interferència possible en la conservació del patrimoni natural i els valors del parc. En aquest sentit, cal reduir la pressió als espais més visitats i condicionar-los per tal de minimitzar i corregir els impactes.

D'altra banda, el pla aposta per una actitud respectuosa i responsable dels usuaris, més que per les prohibicions, de manera que cal una vigilància constant sobre el territori per prevenir actituds que puguin malmetre el medi ambient i/o estiguin en contradicció amb els objectius del pla o les ordenances d'ús públic.

Una de les activitats principals que convé regular al Parc del Foix és l'activitat de pesca, com també les zones habilitades per practicar-la.

Vialitat i accessos

Els accessos oberts a l'ús públic han de ser ordenats i condicionats de forma que es minimitzi l'impacte que es genera sobre el medi natural derivat de l'accés al parc. El Pla especial treballa en aquest aspecte, per la qual cosa prohibeix l'accés motoritzat a gran part dels principals espais i només l'autoritza als vials que conformen el sistema viari bàsic (carreteres i camins rurals) definits en el pla. Aquest criteri haurà de ser respectat i enfortit, i en el marc del Pla d'ús públic s'establirà una *xarxa bàsica d'ús públic* per garantir i millorar la gestió de les activitats organitzades i l'accés amb bicicleta. De forma general, els vianants podran accedir a qualsevol pista o sender existent, mentre que bicicletes i cavalls només ho podran fer a les pistes prou amples i on no se'n restringeixi el pas, bàsicament la xarxa bàsica d'ús públic. Els criteris d'accés per a vehicles motoritzats, bicicletes i cavalls i la seva restricció hauran de ser correctament senyalitzats i exposats, de forma clara i entenedora, en el Pla d'accessos del Programa d'acollida del Pla d'ús públic del Parc.

Respecte al transport públic, cal promoure un servei de transport útil i de qualitat per fomentar-ne l'ús entre els visitants.

Equipaments i serveis

La xarxa d'equipaments del parc ha de treballar conjuntament per donar un servei unitari al visitant del parc i oferir un sistema d'acollida de qualitat en el qual es treballi per l'educació ambiental i la sensibilització del visitant cap a la conservació dels valors naturals en general.

Al Parc del Foix cal treballar per aconseguir equipaments adequats als visitants mitjançant la creació de punts d'informació, equipaments d'educació ambiental, miradors, zones d'aparcament, etc.

És important treballar per incorporar les noves tecnologies als equipaments existents i per adaptar les instal·lacions als criteris d'accessibilitat.

Es proposa vincular els principals serveis privats existents al parc dins la xarxa d'equipaments del parc per tal de donar coherència i visibilitat al visitant.

Informació i educació ambiental

Els equipaments del parc hauran de proporcionar les instal·lacions i les activitats necessàries enca-

minades a augmentar els coneixements dels seus visitants sobre el patrimoni natural i els valors del parc, com també la sensibilitat dels visitants cap a la necessitat de conservar-lo.

A més de la informació proporcionada pels equipaments, i per tal d'aconseguir un accés més respectuós a l'entorn, caldrà treballar per informar els visitants de forma descentralitzada mitjançant el Pla d'informació. Aquest pla també ha de servir per fomentar la descentralització de les visites.

Ordenances d'ús públic

Per a l'aplicació directa dels objectius del pla s'estableixen les ordenances per a l'ús públic del parc, que tenen com a principal finalitat reglamentar l'ús públic de forma complementària al Pla especial, és a dir, ordenar la freqüentació i els usos i les activitats de lleure vinculades a l'ús social dins de l'àmbit del parc.

Les ordenances estan redactades sota la filosofia i els objectius del Pla especial i treballen per la seva consecució. El seu objectiu genèric és establir les garanties necessàries per assegurar la conservació del patrimoni natural i cultural, així com l'exercici de les activitats econòmiques admeses, i fer possible, alhora, les activitats de lleure que siguin compatibles en l'àmbit del parc.

Zonificació de l'ús públic

Si tenim en compte les característiques del territori, el Pla especial i els objectius del Pla d'ús públic, es defineixen les següents zones d'ús públic:

Zona sensible a l'ús públic: són aquelles àrees i espais naturals d'excepcional interès ecològic i paisatgístic i que estan poc transformats o bé aquells on per la seva pròpia naturalesa o activitat l'ús públic no els és propi. Coincideixen amb les zones més fràgils i vulnerables als impactes provocats per l'ús públic i en destaquen l'entorn de Roques Boveres i la Pòpia, el pantà de Foix i els cursos fluvials i el seu entorn.

Àrees d'ús públic intensiu: coincideixen amb les àrees adscrites a l'ús dotacional vinculat al parc, com també a espais de gran singularitat per als visitants i que estan vinculats a activitats organitzades en aquests espais del parc. Es caracteritzen per ser zones on és fàcil accedir-hi amb cotxe

des del sistema viari bàsic i per la seva localització dins del parc –són a prop de punts culminants, inici d'itineraris excursionistes o destinacions en si mateixes per les activitats que acullen–, perquè constitueixen paratges amb ús de lleure intensiu i perquè requereixen un tractament funcional i paisatgístic integrat amb la finalitat d'acomodar i mitigar els efectes de la freqüentació que suporten.

Les principals àrees d'ús públic intensiu del Parc del Foix són la zona del pantà i les àrees de pesca: l'Alzina, Mas Carlús i la Marina, i l'entorn dels equipaments del parc.

Àrees d'ús públic d'especial atenció: es tracta de zones especialment fràgils, principalment pel seu valor natural, i en ocasions sotmeses a un ús intensiu. En aquesta classificació destaquen els àmbits de protecció complementaris que preveu el Pla especial, atès que la normativa especifica la prohibició de certes activitats, per la qual cosa caldrà reduir l'ús públic en aquests espais.

En aquestes àrees s'engloben aquelles zones habilitades per a l'escalada, la zona sud del pantà de Foix i l'entorn de protecció de Roques Boveres i la Pòpia. Es tracta de zones del parc on és fàcil accedir-hi amb cotxe, que tenen un ús públic complex, on es concentra una varietat considerable d'activitats recreatives i que reben més visitants, per la qual cosa requereixen un grau d'intervenció més elevat per acollir i contenir els usos i la pressió que suporten.

Objectius de l'ús públic del parc

A partir d'aquests objectius, es treballa la seva concreció en cada un dels programes d'acció que es proposen en el pla.

A. Conservar el patrimoni natural, cultural i paisatgístic

A.1. Treballar per reduir els impactes a les zones més afectades i evitar que se'n produeixin de nous

A.2. Fer el seguiment del medi natural per tal d'avaluar els impactes de l'ús públic i monitoritzar-los

B. Ordenar l'accés al Parc i les activitats que s'hi desenvolupen

B.1. Definir les xarxes de comunicació internes i itineraris vinculats als equipaments

B.2. Disposar de mètodes de mesura i regulació

sobre el nombre de visitants i les activitats que hi duen a terme

B.3. Condicionar els principals camins i punts d'accés per adequar-los al seu ús i evitar l'impacte sobre el medi

C. Aconseguir equipaments d'acollida de qualitat i que treballin per a la minimització dels impactes

C.1. Donar resposta a la demanda mitjançant la creació d'equipaments d'acollida

C.2. Aconseguir equipaments de qualitat

C.3. Fomentar la implicació dels ajuntaments en la creació i la gestió dels equipaments.

C.4. Fomentar el treball en xarxa dels equipaments dins el parc

D. Aconseguir divulgar el coneixement del Parc i la informació necessària per aconseguir la sensibilització dels visitants per a la seva conservació

D.1. Crear un projecte educatiu i interpretatiu comú al parc

D.2. Proporcionar als visitants informació del parc de forma directa i efectiva

D.3. Divulgar les directrius de gestió i les activitats d'educació ambiental i interpretació del medi natural que s'hi duen a terme

E. Contribuir al desenvolupament de la societat i les economies dels habitants dels municipis que el formen

E.1. Vincular el parc als municipis que en formen part i les seves entitats

E.2. Facilitar la implicació de la iniciativa privada en la gestió i la creació de serveis i equipaments privats que ajudin a complir els objectius del Pla d'ús públic i el Pla especial

F. Fomentar el treball en xarxa amb els altres Parcs de la Xarxa de Parcs Naturals

F.1. Treballar en els diferents programes comuns a la Xarxa de Parcs Naturals

Conclusions

La Xarxa de Parcs de la Diputació de Barcelona atorga un paper important a l'ús públic i aposta per aprofitar el potencial d'educació ambiental que els espais naturals ofereixen a la població; per aquest motiu treballa per evitar els impactes negatius que aquest ús pot portar a través del condicionament dels espais.

Dins el paradigma de la conservació dels espais naturals, el paper de l'ús públic, l'ús social del lleure, és un dels principals reptes de gestió dels parcs dins l'actual marc social, en el qual cada cop més visitants aprofiten el seu temps lliure per gaudir de la natura.

El Pla d'ús públic és l'eina de gestió que permet treballar per aconseguir que l'ús públic interfereixi el mínim possible en la conservació del patrimoni natural i els valors del parc. En aquest sentit, el pla proposa l'ordenació dels accessos i les activitats que es duen a terme al parc, despertant l'actitud respectuosa i responsable dels usuaris. Treballa per crear una xarxa d'equipaments

capaç d'acollir els visitants del parc i uns equipaments de qualitat que es regeixin amb criteris ambientals. Cal que des d'aquests equipaments, i amb l'ajut d'altres mecanismes, s'aconsegueixi educar ambientalment els visitants i s'augmenti la consciència de respecte vers el patrimoni natural, cultural i paisatgístic.

Com altres eines de planificació, aquest pla ha de ser una eina dinàmica sotmesa a revisions i modificacions que l'agilitin i el converteixin en un instrument de gestió de l'espai eficient. Igualment, tal com s'està fent en la seva redacció, cal que la participació de la ciutadania sigui una eina de transparència i validació pública de la gestió.